

gatta. 20 éves korában Balassagyarmaton leánynevelőintézeti zongoramester volt. Pestre jöve, 1838-ban megírta Gaal József „Peleskei nótárius”-ának, majd 1842 okt. 14-én Vörösmarty „Fóthi dalá”-nak híressé vált zenéjét. 1841 január 24-én már mint a Nemzeti Színház másodkarmestere dirigálta a „Peleskei nótárius”-t. Egy év múlva azonban Németországba ment, tanulmányait, tapasztalatait gyarapítani. Visszatérve, 1853–1864-ben a Nemzeti Zenede tanára volt, a Budapesti Zenekedvelők Egyesületének igazgatója is lett. Zongoradarabokon és férfikarokon kívül operákat írt: „Gizul” (Lengyel Dániel szöv.), bem. a Nemzeti Színház, 1841 dec. „Tihany ostroma”, komoly lantos opera 3 szakaszban (Császár Ferenc szöv.), u. o. 1845 ápr. 12; „A képzelt beteg” (Molière után), u. o. 1855 okt. 11. — Fiai Bécsbe származott zongoraművészek, Budán születtek: Willy, 1847 máj. 22., Louis, 1848 dec. 18.

Thespis kordéja. Thespis görög tragédiaíró és színész volt, sz. 610 körül, Kr. e., Ikariában. Horatius szerint kocsin szállítható színpadon adta volna elő műveit, innen „T. k.” a m. = vándorszínészet. („T. k.” címen [„Földön járó csillagok” alcímmel] írt Jókai egy prólógust a magyar színészet 100 éves jubileumára. Bem. 1890 okt. 24. Nemzeti Színház.)

Thurner Mihály dr., Sopron szab. kir. thjf. város polgármestere, sz. a sopronmegyei Márcfalva községben, 1878 dec. 12-én. 1918-ban egyhangú választással a soproni polgármesteri székbe emelték.

Tevékeny működést fejt ki mindenkor a legjelentősebb soproni társadalmi egyesületek irányítása körül. 10 esztendeje áll élén a Dunántúl egyik legtekintélyesebb és levirágzóbb irodalmi és művészeti egyesületének, a Soproni Frankenburg Irodalmi Körnek. A nehéz háborús viszonyok között kifejtett működésének elismeréséül még 1918-ban megkapta a II-od osztályú polgári hadi érdemkeresztet, 1928 december 14-én pedig Bethlen István gróf miniszterelnök személyesen hozta el Sopronba

Thurner polgármesternek a II. osztályú magyar érdemkeresztet. Lelkes híve a színészetnek, Sopron város magyar színészetének megmentője, aki tüzzel-vassal is — ha kellett — kiverelkedte a magyar színészet számára a létalapot.

Thury Elemér, színész. (Lásd: Túri.)

Thury Mária, színésznő, sz. 1899 márc. 3-án, Aradon. Császár Imre és T. Halmy Margit növendéke volt. Somlay Arthur társulatával lépett fel először Bécsben (1925 júl. hó), majd a Renaissance Színház és 1926-ban a Magyar Színház tagja lett. Pályanyertes propaganda-filmjeit ő maga rendezte és azok főszerepeit is meglepő színészi kvalitásokkal játszotta. Irodalmi téren főleg a gyermekmeséivel arat őszinte sikert. Újabban a rádióban és alkalmilag rendezett irodalmi estéken szerepel (szavalás, felolvasás). A „Színészújság”-ba ír kulturális és szociális cikkeket. Tehetséges Ady-interpretátor.

Thury Zoltán (újfalusi Köpe) író, hírlapíró, sz. 1870 márc. 7-én, Kolozsvárott, megh. 1906 aug. 27-én, Budapesten. Gimnaziális tanulmányai után rövid ideig vidéki színész volt, majd uságírói pályán működött. (Szeged, Pécs.) Színművei: „Suzanne”, verses dramolett 1 felv. Sztojanovics Jenő megzenésítette és „Ninon” cím alatt bem. a m. kir. Operaházban. Bem. 1892 jan. 14. Szeged. — „Katinka”, népies zenedr. Zen. szer. Orbán Árpád. Bem. 1898 aug. 12. Fővárosi Nyári Színház. — „Katonák”, színmű 3 felv. Bem. 1898 nov. 19. Vig-színház. — „A tengerszem tündére”, tündéres színjáték 3 felvonásban. Bem. 1906 november 7-én, Magyar Színház. Társsz.: Heltai Jenő. Zen. szerz. Jakóbi Viktor. — „Asszonyok”, színmű 3 felv. Bem. 1900 márc. 23. Nemzeti Színház. — „Ilona”, társad. szmű. Bem. 1909 ápr. 28. Kolozsvár. — Színműfordítása: „A szentbernáti barátok”, szmű 5 f. Irta: Ohorn Antal. Bem. 1905 márc. 16. Vig-színház.

Thurzó Gerő, balett-táncos, tánctanár, sz. 1888-ban, Mágocon (Baranya m.). Középiskolái elvégzése után a Dalcroze-